สวนมลิ.

วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๙.

ยอดที่รัก.

ทลังจากที่คอยอยู่เสือมสองเสือม ก็ได้รับจด. ม ละมันที่ ๒๔ รู้สึกแปลกใจว่าทำไมที่ถึงล่าช้าปานนะคะ ๆ แต่ก็มาทันเวลาพอดี. เพราะน้องกำลังสัญญากันขวัญ เรือมอยู่ว่า ถ้า จ. มของที่ไม่ถึงน้องภายในอาทิตย์นี้. น้องจะไม่เขียนจ. มถึงที่เป็นเวลา ๑ เสือม. เพราะน้องใกล้ที่มาถนะคะ คงาอที่. แต่ยะอิญได้รับพอดี. เลยเป็นอันว่าทยใกล้ทัน.

ง. ปดคงาวที่น้องไม่ได้ไปเที่ยวที่ไทมเลย นอกจากอยู่สมบ้านเย็บเสื้อเย็บผ้าไปตามเรื่อง รู้สึกทงาเทลื่อเสีย. ที่ก็ย่อมรู้อยู่แล้วว่าคนจนเช่นน้องจะมีโอกาสได้ไปไทม. แต่อีกประการหนึ่ง ทวังว่าที่คงเที่ยวเผื่อน้องด้วยแล้ว. ใช่ไทมคะที่รัก ๆ เพราะน้องทงามดีว่าที่เป็นไรด" ชอบเที่ยว เที่ยงไร.

น้องเอาอมพะคุมไมความงามของที่ส่งทน้าก่อน เอาไว้เมื่อน้องได้ไปแล้ว น้องจะงามงามๆ ส่งตทม. เพื่อทดแทนความมีใจดีของที่ จะพอแก่ความต้องการไทมคะ ๆ

ทมนี้น้องออกจะเขียนถึงที่น้อยไปทน่อย แต่ก็เป็นเพราะไม่มีเรื่องจริงๆ ทวังว่าที่คงไม่ถือเป็นข้อมูลพ่อนะคะที่รัก ถ้าที่อยากให้น้องเขียนมากๆ ก็ขอให้ที่ชวนน้องคุยมากๆ ที่จริงน้องอยากเขียนอีก แต่จนใจทลื่อเสียเพราะไม่มีเรื่อง.

รักที่คนเดียว.

ลาลาทาน.